

Voi fi iubire...

Gabriel Stănciulescu

Voi fi iubire...

Doamne Bun, mai dă-mi o brumă de noroc,
Și-o mână de ajutor, că-s anii grei,
M-am strecurat subtil prin ani de foc...
Că viața nu-ți oferă doar ce vrei.

Mi-am pus speranțe în vârsta ce o am,
Atent să nu greșesc ca-n tinerețe,
Să mă respect, căci deseori cedam...
Și nu-mi pasa deloc de bătrânețe.

Mi-aș dori mai multă înțelepciune,
Mai des să-mi fie aproape Tatăl meu,
Acum când vârsta trece să adune
Sacii umpluți cu trudă, cărați cu greu.

Mi-e gândul plin de sevă și trăire,
Nici când nu voi renunța să mai doresc,
Inima-și cere dreptul la iubire...
Și nu-i păcat că-n dragoste iubesc!

În mintea mea revin și gânduri triste
Și provocari, ce-n mine se-ntâlnesc,
Dar am să-mi rog conștiința să reziste...
Și voi fi iubire, cât am să trăiesc!

Autor: Gabriel Stănciulescu